Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

23. ledna 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Nekalé obchodní praktiky – Směrnice 2005/29/ES – Článek 7 – Klamavá opomenutí – Výzva ke koupi – Závažné informace – Informace o způsobu výpočtu ceny, které mají být poskytnuty spotřebiteli – On-line nabídka dodávek elektřiny – Kalkulačka cen elektřiny – Uvedení procentní sazby zvýšení ceny uplatněné na spotřebitele“

Ve věci C-518/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) ze dne 27. července 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 10. srpna 2023, v řízení

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

proti

NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení: T. von Danwitz, místopředseda Soudního dvora vykonávající funkci předsedy šestého senátu, A. Kumin (zpravodaj) a I. Ziemele, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.: P. Wassermann, Rechtsanwalt,

– za NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH: T. Höch, Rechtsanwalt,

– za Evropskou komisi: P. Kienapfel, P. Ondrůšek a I. Rubene, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 odst. 1 a odst. 4 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. 2005, L 149, s. 22).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (Spolková unie center a sdružení spotřebitelů, Německo) (dále jen „Spolková unie“) a NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH ve věci údajně klamavé reklamy na nabídku dodávek elektřiny.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 6, 7, 14 a 18 odůvodnění směrnice 2005/29 uvádějí:

„(6) Tato směrnice proto sbližuje právní předpisy členských států o nekalých obchodních praktikách včetně klamavé reklamy, jež přímo poškozují ekonomické zájmy spotřebitelů, a tím nepřímo poškozují ekonomické zájmy oprávněných soutěžitelů. V souladu se zásadou proporcionality chrání tato směrnice spotřebitele před následky nekalých obchodních praktik, jsou-li závažné, avšak současně připouští, že v některých případech může být dopad na spotřebitele zanedbatelný […]

(7) Tato směrnice upravuje obchodní praktiky, které přímo ovlivňují rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci týkající se produktů […]

[…]

(14) Je žádoucí, aby klamavé obchodní praktiky zahrnovaly i takové praktiky, včetně klamavé reklamy, jež uvedením spotřebitele v omyl brání tomu, aby uskutečnil informovanou, a tedy účelnou volbu. V souladu s právními předpisy a zvyklostmi členských států v oblasti klamavé reklamy dělí tato směrnice klamavé praktiky na klamavá jednání a klamavá opomenutí. Ve vztahu k opomenutí stanoví tato směrnice určitý počet zásadních informací, které potřebuje spotřebitel znát, aby mohl učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci. Tyto informace nemusí být uvedeny ve všech reklamách, ale jen v těch, kde obchodník vyzývá ke koupi, což je pojem jasně vymezený v této směrnici. Přístup úplné harmonizace přijatý v této směrnici nebrání členským státům stanovit ve

vnitrostátním právu hlavní znaky konkrétních produktů, jako jsou například sběratelské předměty nebo elektrospotřebiče, jejichž opomenutí by při výzvě ke koupi bylo podstatné […]

[…]

(18) Je vhodné chránit před nekalými obchodními praktikami všechny spotřebitele; nicméně Soudní dvůr při rozhodování ve věcech týkajících se reklamy […] shledal nezbytným posuzovat vliv na pomyslného běžného spotřebitele. Tato směrnice, v souladu se zásadou proporcionality a pro zajištění účinné ochrany v ní obsažené, vychází z pojmu průměrného spotřebitele, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory, jak je vykládán Soudním dvorem; tato směrnice však obsahuje také ustanovení, jejichž účelem je předcházet zneužívání spotřebitelů, kteří jsou svým charakterem obzvláště zranitelní nekalými obchodními praktikami […] Pojem průměrného spotřebitele není statistickým pojmem. Pro stanovení typické reakce průměrného spotřebitele v daném případě budou muset vnitrostátní soudy a orgány vycházet z vlastního úsudku, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora.“

4 Článek 2 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[…]

d) ‚obchodními praktikami vůči spotřebiteli‘ […] jednání, opomenutí, chování nebo prohlášení, obchodní komunikace včetně reklamy a uvedení na trh ze strany obchodníka přímo související s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebiteli;

[…]

i) ‚výzvou ke koupi‘ obchodní komunikace, která uvádí základní znaky produktu a cenu způsobem vhodným pro použitý typ obchodní komunikace, a umožňuje tak spotřebiteli uskutečnit koupi;

[…]“

5 Článek 7 uvedené směrnice stanoví:

„1. Obchodní praktika je považována za klamavou, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům, okolnostem a omezením sdělovacího prostředku opomene uvést závažné informace, které v dané souvislosti průměrný spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí o obchodní transakci, čímž způsobí nebo může způsobit, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

2. Za klamavé opomenutí je také považováno, pokud obchodník závažné informace uvedené v odstavci 1 zatají nebo poskytne nejasným, nesrozumitelným nebo dvojznačným způsobem nebo v nevhodný čas vzhledem k okolnostem popsaným v uvedeném odstavci anebo neuvede obchodní záměr obchodní praktiky, není-li patrný ze souvislosti a pokud to v obou případech vede nebo může vést k rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

3. Pokud sdělovací prostředek, jímž se obchodní praktika šíří, klade omezení na prostor a čas, je třeba při rozhodování o tom, zda došlo k opomenutí informací, vzít v úvahu tato omezení i veškerá opatření, která obchodník přijal k zajištění přístupu spotřebitelů k informacím jinými prostředky.

4. V případě výzvy ke koupi se za závažné považují tyto informace, nejsou-li patrné ze souvislosti:

[…]

c) cena včetně daní, nebo pokud z povahy produktu vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu, a případně i veškeré další poplatky za dopravu, dodání nebo poštovné, nebo pokud tyto poplatky nelze rozumně stanovit předem, skutečnost, že k ceně mohou být účtovány takové další poplatky;

[…]“

Německé právo

6 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zákon o zákazu nekalé soutěže) ze dne 3. července 2004 (BGBl. 2010 I, s. 254), ve znění platném ke dni 28. května 2022, jež je použitelné na spor v původním řízení (dále jen „UWG“), má za cíl mimo jiné provést do německého práva směrnici 2005/29.

7 Ustanovení § 5a odst. 1 a 3 UWG stanoví:

„1. Rovněž jedná nekale, kdo klame spotřebitele nebo jiného účastníka trhu tím, že neuvede závažnou informaci,

1) kterou spotřebitel nebo jiný účastník trhu potřebuje podle daných okolností, aby mohl učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci, a

2) jejíž opomenutí může spotřebitele nebo jiného účastníka trhu vést k rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil,

[…]

3. Při posuzování toho, zda nebyly opomenuty závažné informace, je třeba vzít v úvahu:

1) omezení na prostor a čas v důsledku sdělovacího prostředku zvoleného pro obchodní praktiku, jakož i

2) veškerá opatření přijatá obchodníkem s cílem poskytnout spotřebiteli nebo jinému účastníkovi trhu informace jiným způsobem než pomocí sdělovacího prostředku zvoleného pro danou obchodní praktiku.“

8 Ustanovení § 5b odst. 1 UWG zní takto:

„Jsou-li produkty nebo služby nabízeny společně s uvedením jejich vlastností a ceny vhodným způsobem s ohledem na použitý sdělovací prostředek, takže průměrný spotřebitel může transakci uzavřít, pak jsou následně uvedené informace považovány za závažné ve smyslu § 5a odst. 1, pokud nevyplývají přímo ze souvislosti:

[…]

3) celková cena, nebo pokud z povahy produktu nebo služby vyplývá, že cenu nelze stanovit předem, způsob jejího výpočtu, a případně i veškeré další poplatky za dopravu, dodání nebo poštovné, nebo pokud tyto poplatky nelze rozumně stanovit předem, skutečnost, že k ceně mohou být účtovány takové další poplatky;

[…]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

9 NEW Niederrhein Energie und Wasser, která působí na celém německém území, dodává elektřinu mimo jiné zákazníkům disponujícím akumulačním elektrickým topným systémem (dále jen „elektřina používaná k vytápění“). Tato společnost prodává těmto zákazníkům zejména elektřinu, která je účtována za snížený tarif během „hodin mimo špičku“ odpovídajících nočním hodinám a je určena k napájení tohoto systému.

10 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že spotřeba elektřiny používané k vytápění a elektřiny používané k jiným účelům může být uvedeným zákazníkům účtována odděleně nebo společně. V případě společného účtování se používá dvoutarifní měřič, který má dvě čtečky, které zaznamenávají spotřebu elektřiny, jednu za snížený tarif za hodiny mimo špičku a druhou za plný tarif účtovaný v ostatních denních hodinách.

11 Předkládající soud upřesňuje, že zákazníci mohou v době, kdy se použije snížený tarif, spotřebovávat vedle elektřiny používané k vytápění také elektřinu používanou k jiným účelům, přičemž tuto posledně uvedenou spotřebu nelze evidovat odděleně. Někteří provozovatelé distribučních soustav elektřiny v této situaci ukládají dodavatelům elektřiny tzv. „kompenzační“ množství (dále jen „kompenzační množství“), které odpovídá tomu, že se část spotřeby elektřiny účtované za snížený tarif vyúčtuje za plný tarif a má podobu paušální procentní sazby.

12 Na internetových stránkách www.new-energie.de společnost NEW Niederrhein Energie und Wasser, která přenáší na své zákazníky kompenzační množství stanovené provozovateli distribučních soustav elektřiny, poskytuje veřejnosti kalkulačku cen elektřiny. Tato kalkulačka může být rovněž využívána osobami, které spotřebovávají elektřinu používanou k vytápění a mají dvoutarifní měřič. Dotčené osoby musí za tímto účelem zadat své poštovní směrovací číslo, jakož i množství elektřiny, které spotřebovali nebo které odpovídá jejich potřebám v rámci sníženého tarifu a plného tarifu. Tato kalkulačka pak vypočítá nabídku tarifů, kterou mohou přijmout, a tudíž uzavřít smlouvu o dodávkách elektřiny se společností NEW Niederrhein Energie und Wasser.

13 Podle Spolkové unie představuje neuvedení kompenzačního množství přeneseného na dotyčného spotřebitele při používání uvedené kalkulačky porušení zákazu klamavého opomenutí, a tudíž porušení UWG. Konečná cena uvedená kalkulačkou cen elektřiny je totiž nižší než skutečná cena, jelikož nezohledňuje procentní sazbu vybíranou za kompenzační množství.

14 Spolková unie se u příslušných německých soudů, a to jak v prvním stupni, tak v odvolacím řízení, domáhala, aby bylo společnosti NEW Niederrhein Energie und Wasser uloženo zdržet se zejména reklamy na nabídku dodávek elektřiny používané k vytápění, aniž byla spotřebiteli v rámci smluvního procesu, a konkrétně pokud jde o způsob vyúčtování této elektřiny, výslovně sdělena procentní sazba, která se vybírá za kompenzační množství a uplatňuje v případě společného vyúčtování spotřeby uvedené elektřiny a elektřiny používané k jiným účelům prostřednictvím dvoutarifního měřiče.

15 Vzhledem k tomu, že tyto soudy tyto návrhy zamítly, podala Spolková unie opravný prostředek „Revision“ k Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo), který je předkládajícím soudem, přičemž zopakovala svůj návrh na zdržení se této reklamy.

16 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že všeobecné obchodní podmínky žalované v původním řízení, u nichž musí dotyčná osoba potvrdit, že se s nimi seznámila při on-line akceptování nabídky týkající se dodávky elektřiny používané zejména pro účely vytápění, upřesňují, že noční hodinové pásmo a procentní sazbu stanovenou za kompenzační množství určuje provozovatel místní distribuční soustavy elektřiny. Je v nich rovněž uvedeno, že procentní sazba byla stanovena provozovatelem sítě ve výši 25 % pro zeměpisnou oblast, do níž patří sídlo žalované v původním řízení.

17 Předkládající soud má za to, že reklama na nabídku dodávky elektřiny, která vyplývá z toho, že dodavatel on-line kalkulačku cen elektřiny, představuje „výzvu ke koupi“ ve smyslu relevantní německé právní úpravy, která provádí zejména čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/29.

18 Podle předkládajícího soudu přitom vzhledem k tomu, že konečné rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, a sice rozhodnutí uzavřít smlouvu o dodávkách elektřiny, vychází ze zahájení smluvního procesu, není uvedení procentní sazby vybírané za příslušné kompenzační množství žalovanou v původním řízení ve všeobecných obchodních podmínkách vhodné k tomu, aby zejména z časového hlediska splnila svou informační povinnost, která je jí uložena. Zejména informace o způsobu výpočtu účtované ceny by měly být poskytnuty v rámci použití kalkulačky s uvedením přesné procentní sazby vybírané za kompenzační množství, které se uplatní v případě dotyčné osoby. Zahrnutí této procentní sazby do výpočtu ceny elektřiny by tak spotřebitelům umožnilo porovnat nabídku žalované v původním řízení s nabídkou jiných dodavatelů.

19 Uvedený soud se domnívá, že zdržovací žalobě, kterou k němu podala Spolková unie, by bylo třeba vyhovět, kdyby bylo třeba mít za to, že informace o způsobu výpočtu ceny, které má žalovaná v původním řízení poskytnout na základě čl. 7 odst. 1 a odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29, musí zahrnovat přesnou procentní sazbu vybíranou za kompenzační množství, takže dotyčná osoba, která zná svou spotřebu elektřiny, může tuto cenu samostatně vypočítat. Takový výklad by byl v souladu s cílem této směrnice, kterým je zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, a mohl by být vyvozen z právního kontextu, do něhož tento čl. 7 odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 spadá.

20 Předkládající soud má za to, že spotřebitel takovou informaci potřebuje, aby mohl učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci, a domnívá se, že neuvedení této závažné informace by jej mohlo vést k rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

21 Kromě toho uvedený soud tvrdí, že i když odvolací soud dospěl k závěru, že žalovaná v původním řízení nemohla uvést informaci o přesné procentní sazbě vztahující se ke kompenzačnímu množství uplatňovanému v zeměpisné oblasti pokryté danou soustavou, jelikož provozovatelé elektrických distribučních soustav zveřejňují tuto informaci pouze zřídka, tento odvolací soud nicméně nekonstatoval, že by žalovaná v původním řízení nemohla uvedené informace od těchto provozovatelů získat.

22 Předkládající soud však uvádí, že výraz „způsob výpočtu ceny“ uvedený v čl. 7 odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 může být rovněž vykládán v tom smyslu, že dostačující může být obecná informace pro spotřebitele o relevantních prvcích výpočtu ceny.

23 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být informace o způsobu výpočtu ceny, kterou je obchodník podle čl. 7 odst. 1 a odst. 4 písm. c) [směrnice 2005/29] povinen poskytnout v případě, že stanovení ceny závisí na spotřebě, poskytnuta tak, aby zákazník na základě této informace mohl sám provést výpočet ceny, zná-li svou spotřebu?“

K předběžné otázce

24 Je třeba předeslat, že z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že účastníci sporu v původním řízení se neshodují v otázce, zda kalkulačka cen elektřiny dostupná na internetových stránkách dodavatele elektřiny, která umožňuje dotyčnému spotřebiteli vypočítat měsíční cenu za elektřinu používanou zejména pro účely vytápění, musí obsahovat údaj o přesné procentní sazbě vztahující se ke kompenzačnímu množství, které dodavatel elektřiny uplatňuje vůči tomuto spotřebiteli, aby tento spotřebitel, který zná svou spotřebu elektřiny, mohl tuto cenu samostatně vypočítat.

25 Za těchto podmínek podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 7 odst. 1 a odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci internetové reklamy na nabídku dodávek elektřiny musí informace o způsobu výpočtu ceny obsahovat přesnou procentní sazbu takové variabilní složky, jako je kompenzační množství, které dodavatel elektřiny uplatňuje vůči dotčenému spotřebiteli, tak aby tento spotřebitel, jakmile zná spotřebu elektřiny, mohl tuto cenu samostatně vypočítat.

26 Je třeba připomenout, že čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/29 se vztahuje pouze na obchodní praktiku, která byla předem kvalifikována jako „výzva ke koupi“, zatímco všechny obchodní praktiky, včetně výzev ke koupi, podléhají ustanovením čl. 7 odst. 1, 2, 3 a 5 této směrnice (rozsudek ze dne 12. května 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 24).

27 Vzhledem k tomu, že předkládající soud má za to, že reklama na nabídku dodávek elektřiny prostřednictvím kalkulačky cen elektřiny poskytnuté spotřebiteli na internetové stránce dodavatele elektřiny představuje „výzvu ke koupi“ ve smyslu čl. 2 písm. i) směrnice 2005/29, je třeba uvést, že toto ustanovení definuje tento pojem jako „obchodní komunikac[i], která uvádí základní znaky produktu a cenu způsobem vhodným pro použitý typ obchodní komunikace, a umožňuje tak spotřebiteli uskutečnit koupi“.

28 Kromě toho Soudní dvůr upřesnil, že s výzvou ke koupi jakožto zvláštní formou reklamy je spojena zesílená informační povinnost na základě čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/29 ve spojení s bodem 14 odůvodnění této směrnice (rozsudek ze dne 12. května 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 28).

29 Každá výzva ke koupi tak musí obsahovat řadu závažných informací vyjmenovaných v čl. 7 odst. 4 směrnice 2005/29, které spotřebitel potřebuje, aby mohl učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci. Tyto informace zahrnují v souladu s písmenem c) tohoto ustanovení cenu včetně daní, nebo pokud z povahy produktu vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu.

30 Ze znění čl. 7 odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 nejprve vyplývá, že uvedení konečné ceny je třeba odlišit od uvedení způsobu výpočtu této ceny, dále že právě povaha produktu určuje situaci, ve které obchodník nemůže uvedenou cenu rozumně stanovit předem, a konečně, že pokud obchodník nemůže tuto cenu uvést, musí uvést podmínky, na jejichž základě je tato cena vypočtena, nebo jinými slovy způsob výpočtu konečné ceny.

31 Pokud tedy nelze konečnou cenu dodávky elektřiny rozumně stanovit předem, protože může záviset na určitých údajích, jako jsou například náklady, které nese dodavatel elektřiny, ale jsou nezávislé na vůli dodavatele elektřiny a jsou variabilní, nebo také, jak uvádí předkládající soud, mohou záviset na množství elektřiny skutečně spotřebované spotřebitelem, spadá informace o použití údaje, jako je procentní sazba zvýšení ceny z důvodu kompenzačního množství zahrnutého obchodníkem do konečné ceny, do „způsobu výpočtu ceny“ ve smyslu čl. 7 odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 a jako taková představuje závažnou informaci, kterou spotřebitel potřebuje, aby učinil informované rozhodnutí o obchodní transakci.

32 Kromě toho podle čl. 7 odst. 1 směrnice 2005/29 je taková výzva ke koupi, jako je reklama dotčená v původním řízení, považována za klamavou, pokud opomene uvést závažné informace, které v dané souvislosti průměrný spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí o obchodní transakci, čímž způsobí nebo může způsobit, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

33 Z výše uvedených úvah vyplývá, že taková závažná informace, jako je údaj týkající se uplatnění procentní sazby zvýšení ceny z důvodu kompenzačního množství, musí být uvedena v takové výzvě ke koupi, jako je výzva dotčená v původním řízení, pokud ji průměrný spotřebitel s ohledem na souvislosti potřebuje k tomu, aby mohl učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci.

34 Je třeba připomenout, že pro účely výkladu ustanovení směrnice 2005/29 připadá zásadní význam pojmu „spotřebitel“. Tato směrnice vychází z pojmu průměrného spotřebitele, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (rozsudek ze dne 12. května 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 22).

35 Co se týče klamavé povahy reklamy, vnitrostátní soudy musí zohlednit vnímání průměrným spotřebitelem, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný (rozsudek ze dne 12. května 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 23 a citovaná judikatura).

36 Je třeba dodat, že jak vyplývá z bodu 18 odůvodnění směrnice 2005/29, pojem „průměrný spotřebitel“ není statistickým pojmem a pro stanovení typické reakce tohoto spotřebitele v dané situaci musí vnitrostátní soudy a orgány vycházet z vlastního úsudku.

37 Nicméně je třeba konstatovat, že znění čl. 7 odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 nepředepisuje způsob, jakým musí obchodník informovat spotřebitele o způsobu výpočtu ceny.

38 Kromě toho z důvodu povahy dotčeného produktu, a zejména výrobních podmínek, dodání nebo konečného použití tohoto produktu, nemusí být obchodník schopen předem a přesně disponovat všemi složkami konečné ceny, takže nemůže spotřebiteli sdělit způsob výpočtu této ceny takovým způsobem, aby zúčastněný mohl tento výpočet provést sám.

39 Míra informování o způsobu, jakým je cena vypočtena, tudíž nemůže znamenat, že spotřebitel musí být na základě této informace schopen sám provést výpočet této ceny, a dospět tak ke konečnému číselnému výsledku.

40 V tomto ohledu je třeba připomenout, že směrnice 2005/29 neobsahuje žádný konkrétní požadavek, co se týče rozsahu a způsobu, jakými má být taková závažná informace sdělena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. února 2017, Carrefour Hypermarchés, C-562/15, EU:C:2017:95, bod 37).

41 Informace o způsobu výpočtu ceny ve smyslu čl. 7 odst. 4 písm. c) této směrnice tak může mít podobu například procentního rozpětí, nebo přesné procentní sazby, jejíž použití podléhá podmínkám, nebo předem stanovené procentní sazby, která je však doplněna údajem o tom, že se může časem změnit z důvodu variabilních údajů nezávislých na vůli obchodníka.

42 Takový výklad čl. 7 odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 je podpořen přezkumem obecné systematiky článku 7 této směrnice.

43 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že podle čl. 7 odst. 2 směrnice 2005/29 taková výzva ke koupi, jako je reklama dotčená ve věci v původním řízení, zahrnuje klamavé opomenutí, zejména pokud obchodník informace o způsobu výpočtu ceny zatají nebo poskytne nejasným, nesrozumitelným nebo dvojznačným způsobem nebo v nevhodný čas a pokud to v obou případech vede nebo může vést k rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci, které by jinak neučinil.

44 Z toho vyplývá, že obchodník je povinen uvést všechny údaje tvořící výpočet ceny. Stejně tak každý z těchto údajů musí být obchodníkem sdělen takovým způsobem, aby průměrný spotřebitel mohl učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci.

45 Zadruhé podle čl. 7 odst. 1 směrnice 2005/29 musí být klamavá povaha obchodní praktiky posuzována zejména s ohledem na věcné souvislosti této praktiky, všechny její rysy, jakož i omezení sdělovacího prostředku. Článek 7 odst. 3 této směrnice stanoví, že pokud sdělovací prostředek, jímž se obchodní praktika šíří, klade omezení na prostor a čas, je třeba při rozhodování o tom, zda došlo k opomenutí informací, vzít v úvahu tato omezení i veškerá opatření, která obchodník přijal k zajištění přístupu spotřebitelů k informacím jinými prostředky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, body 53 a 54).

46 Z těchto ustanovení vyplývá, že rozsah informace, která se týká způsobu, jakým se vypočítá cena, a která musí být obchodníkem sdělena v rámci výzvy ke koupi, musí být posuzován zejména v závislosti na věcných souvislostech této výzvy ke koupi a na použitém sdělovacím prostředku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. května 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, bod 55, a ze dne 26. října 2016, Canal Digital Danmark, C-611/14, EU:C:2016:800, bod 27).

47 Předkládající soud uvádí, že není prokázáno ani není zjevné, že sdělovací prostředek používaný pro účely dotčené obchodní praktiky, a sice kalkulačka cen elektřiny dostupná na internetových stránkách žalované v původním řízení, klade omezení na prostor a čas.

48 Za účelem určení rozsahu informací, které musí obchodník sdělit ohledně způsobu výpočtu ceny, však bude muset předkládající soud zohlednit věcné souvislosti reklamy dotčené ve věci v původním řízení.

49 V tomto ohledu žalovaná v původním řízení tvrdí, což Soudnímu dvoru nepřísluší ověřovat, že není rozumně schopna ve své reklamě uvést přesnou procentní sazbu vztahující se ke kompenzačnímu množství. Tvrdí, že provozovatelé distribučních soustav elektřiny se sídlem na německém území někdy účtují různé a v průběhu času variabilní procentní sazby, takže pokud by musela spotřebitelům v reálném čase sdělovat její přesnou výši, musela by se všech těchto provozovatelů denně dotazovat na jakoukoli případnou změnu tohoto údaje. Podle žalované v původním řízení by si takový postup vyžádal nepřiměřené prostředky.

50 Z předkládacího rozhodnutí dále vyplývá, že reklama zobrazující nabídky cen generované kalkulačkou cen elektřiny obsahuje odkaz na všeobecné obchodní podmínky uplatňované žalovanou v původním řízení. Posledně uvedená v tomto dokumentu spotřebiteli oznamuje, že právě provozovatel místní sítě určuje noční hodinové pásmo odpovídající uplatnění sníženého tarifu, jakož i procentní sazbu vybíranou za kompenzační množství a tato sazba byla stanovena provozovatelem místní sítě ve výši 25 % pro zeměpisnou oblast, v níž se nachází její sídlo.

51 Z výše uvedených úvah vyplývá, že ve věcných souvislostech výzvy ke koupi dotčené ve věci v původním řízení nelze mít – s výhradou ověření, které musí provést předkládající soud – za to, že tato výzva obsahuje „klamavé opomenutí“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 a 4 směrnice 2005/29, pokud odkaz na všeobecné obchodní podmínky, ve kterých jsou uvedeny údaje o procentní sazbě vybírané za kompenzační množství, je viditelně zobrazen a přijetí nabídky spotřebitelem je technicky podmíněno potvrzením spotřebitele, že se s těmito podmínkami seznámil, což umožní zajistit, aby spotřebitel učinil informované rozhodnutí o obchodní transakci.

52 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 7 odst. 1 a odst. 4 písm. c) směrnice 2005/29 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě výzvy ke koupi uskutečněné prostřednictvím on-line obchodní komunikace nemusí informace o způsobu výpočtu ceny nutně obsahovat přesnou procentní sazbu takové variabilní složky, jako je kompenzační množství uplatněné dodavatelem elektřiny vůči dotyčnému spotřebiteli, tak aby spotřebitel v případě, že zná svou spotřebu elektřiny, mohl tuto cenu samostatně vypočítat, za předpokladu, že se v této komunikaci informuje o tom, že se v zásadě uplatní taková procentní sazba, společně s její možnou výší a údaji, které na ni mají vliv, což průměrnému spotřebiteli umožní učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci.

K nákladům řízení

53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

Článek 7 odst. 1 a odst. 4 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách)

musí být vykládán v tom smyslu, že

v případě výzvy ke koupi uskutečněné prostřednictvím on-line obchodní komunikace nemusí informace o způsobu výpočtu ceny nutně obsahovat přesnou procentní sazbu takové variabilní složky, jako je kompenzační množství uplatněné dodavatelem elektřiny vůči dotyčnému spotřebiteli, tak aby spotřebitel v případě, že zná svou spotřebu elektřiny, mohl tuto cenu samostatně vypočítat, za předpokladu, že se v této komunikaci informuje o tom, že se v zásadě uplatní taková procentní sazba, společně s její možnou výší a údaji, které na ni mají vliv, což průměrnému spotřebiteli umožní učinit informované rozhodnutí o obchodní transakci.

Podpisy